

Sníh, daně a společnost

Minulý měsíc se zdálo, že pražské chodníky jsou v nejhorším stavu za mnoho zim, dokonce horším než při velkém množství sněhu loni v listopadu (který poměrně rychle zmizel). Přestože napadlo jen pár centimetrů, alespoň v mé ulici, ale i ve většině centra Prahy to vypadalo, že se nikdo nepostaral o úklid sněhu, ze kterého se pak stal docela kluzký ledový pás. A samozřejmě si nikdo nedal tu práci, aby na led nasypal alespoň trochu písku, ani v místech, kde chodníky klesaly dolů, což zvyšovalo riziko uklouznutí. Zejména pro starší lidi nebo handicapované osoby to muselo být peklo. Naštěstí těch pár případů, kdy jsem uklouzl, jsem zvládl bez toho, abych si něco zlomil.

Arthur Braun

bpv Braun Partners

Ale proč je stav pražských chodníků tak špatný? Když se podíváme na důvody, ukazuje to docela přesný obraz českých zákonů, potažmo české společnosti. Asi před 15 lety byla zrušena povinnost majitelů/nájemců domů odstraňovat sníh a led na svých chodnících a povinnost byla přenesena na vlastníky chodníků, ve většině případů na obce. Zpočátku se obce, pokud mohu soudit, snažily sníh alespoň odstraňovat, dokonce povolávaly pracovníky úřadu k lopatám, když sněhu napadlo příliš mnoho. Ale v roce 2024, alespoň podle mých pražských dojmů, boj vzdaly. Nějaký úklid sněhu se zadává externě, zbytek počká do jara. A ne, důvodem není očekávaná změna klimatu, tedy že by sníh mohl být za pár desítek let minulostí.

Důvod je jasný: asi žádná správa na světě není v případě větší sněhové nadílky schopna vlastními silami odklízet nejen chodníky, ale i důležitější ulice. Soukromí subdodavatelé jsou naopak drazí a také nemohou zajistit desítky tisíc lopat, které jsou potřeba, když nám v Praze přes noc napadne pět centimetrů sněhu a za pár hodin je třeba sníh z chodníků odstranit.

Proč byl tedy zrušen rozumný systém, který dával lidem, kteří bydlí v domech, určitou zodpovědnost za úklid před jejich domy? Zákony byly změněny proto, že se mělo snížit riziko odpovědnosti majitelů domů v případě, že by se jim nepodařilo ulice uklí-

zet. Nicméně jako majitel domu jsem stále zodpovědný za to, že na ulici spadnou dlaždice nebo cihly nebo, jako v těchto dnech, že ze střech spadnou laviny a zraní lidi nebo zničí majetek. Proto je každý rozumný majitel domu stejně pojištěn.

A není rychlejší a zároveň mnohem úspornější, aby desítky tisíc lidí, kteří už bydlí poblíž, vzaly na pět minut lopatu do ruky a v případě sněhové nadílky chodníky uklidily?

To vede k otázce, kdo bude platit účet. I pro letošní rok byla zvýšena daň z nemovitostí (kterou dostávají obce). Není však třeba příliš ekonomického chápání, že prostě náklady na úklid ulic a chodníků jsou mnohem vyšší než jakýkoli příjem, který obce získají ze zvýšení daně z nemovitostí. Pro obec je ekonomicky smysluplnější, aby její pojištění platilo zlámané kosti, pokud se s ní lidé budou v zimě skutečně soudit z důvodu špatné údržby chodníků.

Celá záležitost má však mnohem důležitější rozměr. Kdo chodí (a uklouzne a zlomí si nohu) po chodnících před mým domem? Jsou to lidé, kteří zde žijí, moji sousedé a návštěvníci! Pokud nejsem schopen poskytnout lidem ve svém bezprostředním okolí službu, která by jim zajistila alespoň nějaké pohodlí a bezpečí, co si mám myslet o poskytování služeb anonymnímu státu tím, že budu platit daně, nebudu využívat mezer v zákonech apod. ▶▶

Do jisté míry mi to připomíná přístup, který mě velmi překvapil na počátku 90. let. Navštívili jste přátele v paneláku, kde byly špinavé schody, před domem odpadky, ale byli jste požádáni, abyste si před vstupem do bytu zuli boty. Těm samým lidem, kteří trvali na tom, že mají čistý byt, nevadilo vyhazovat nedopalky cigaret nebo lahve z okna a přidávat je k odpadkům před panelákem. Tehdy mi bylo řečeno, že je důsledkem komunismu, že se člověk stará jen o svou rodinu a nečeká, že by od komunity něco dostal nebo pro ni něco udělal. Ale nebylo to už před desítkami let? Zdá se, že lidé se o veřejnou infrastrukturu starají stále méně.

Jen přidat další zátěž pro stát, i když by přitom soukromý majitel domu/nájemce mohl dělat věci efektivněji, nebo by člověk prostě neměl vyhodit prázdnou plechovku od piva na ulici. Takto nemůže fungovat společnost, nebo dokonce malá komunita, jako jsou lidé žijící v naší ulici. Je prostě věcí zdravého rozumu někoho, kdo chce žít v čisté, bezpečné a zdravé čtvrti, aby převzal určitou zodpovědnost. A tím, že pocházím z Německa, vím, že

system, kdy majitelé/nájemci odpovídají za úklid sněhu, funguje, pokud ho vymáháte, a to i v případech, že nejsou udělovány žádné pokuty! A tady v našem malém společenství vlastníků máme dokonce problémy s tím, kdo odklízí sněh na dvoře s parkovištěm a kdo v pondělí vynáší popelnice na odvoz odpadu.

Podíváme-li se do ústavy (Listina základních práv a svobod), je kromě ochrany vlastnictví ve stejném ustanovení také velmi důležitá věta: „Vlastnictví zavazuje“, což lze přeložit jako „Vlastnictví s sebou nese i povinnosti“. Pokud jako vlastník domu odmítám přijmout povinnosti, jako je udržování svého domu a okolních veřejných částí v bezpečí, je to nejen neehospodárný, ale také špatný přístup. Povede to k vyšším daním, více zlomeným nohám, a nakonec i k rozpadu komunit v obcích, což způsobí snížení hodnoty domu.

A na závěr: upřímně děkuji všem majitelům domů, nájemcům či jiným zodpovědným osobám, kteří v letošní zasněžené zimě nečekali na úklid ze strany města, ale vzali lopatu do vlastních rukou a snažili se pomoci – jakkoli jich je málo. /

Jednání expertní skupiny pro snižování administrativní zátěže podnikatelů

Pod vedením Pavla Vinklera, ředitele odboru podnikatelského prostředí a obchodního podnikání Ministerstva průmyslu a obchodu, se uskutečnilo 40. jednání expertní skupiny pro snižování administrativní zátěže podnikatelů. Tato skupina byla ustavena v dubnu 2014 a schválena usnesením vlády. Nově se za Komoru daňových poradců ČR stal zástupcem Jiří Nesrovnal, člen Prezidia a vedoucí Sekce daně z příjmu právnických osob. Hlavním bodem jednání byl podnikatelský balíček Ministerstva průmyslu a obchodu, který je nyní ve finální verzi, ale na jehož přípravě se Komora daňových poradců nepodílela. Na jednání Jiří Nesrovnal připomněl dřívější návrhy Komory v oblasti elektronické komunikace, a to zajištění jednotného komunikačního elektronického kanálu mezi státem a občanem, ideálně na bázi datových schránek, aby nedocházelo k tomu, že by si jednotlivá ministerstva budovala separátní informační systémy, které mezi sebou nekomunikují, a aby bylo možné při komunikaci využívat jednotný pdf formát.

Také zdůraznil, že by změny a zjednodušení v této oblasti měly být primárně nastavovány na straně podnikatele či občana a nikoli jen na straně státu. K podnikatelskému balíčku doplnil, že návrh týkající se zjednodušení evidence osobního automobilu používaného podnikateli k soukromým účelům je i dlouhodobým návrhem Komory, ale na druhé straně nepovažuje za šťastný návrh, aby správce daně zasílal účetní závěrku do Obchodního rejstříku. V rámci jednání přislíbil, že by se experti Komory mohli podílet na případném testování vznikající databáze informačních povinností podnikatelů, případně jednotné evidence všech kontrol, kterým je podnikatel podroben. Také zdůraznil, že pokud by měla mít tato evidence další praktické vyústění, musely by být legislativně zakotveny některé postupy (např. zákaz kontrol, které vyžadují stejné údaje či souběh nebo opakování různých kontrol).

Při jednání zmínil aktuální snahu Komory na zjednodušení podnikatelského prostředí v oblasti změn u dohod o provedení práce proti verzi schválené v konsolidačním balíčku, která je v praxi téměř neproveditelná, a doporučil, aby se touto oblastí expertní skupina také zabývala. Dále nabídl poskytnutí koncepčních materiálů návrhů změn, např. v oblasti daně z příjmu, které Komora dlouhodobě uplatňuje. Jednání skupiny se chceme aktivně účastnit a stejně jako v minulosti klást důraz na to, aby se podnikání zjednodušovalo, nekomplikovalo. /

Jak hořet, ale nevyhořet

Komora daňových poradců pro Vás připravila jednodenní workshop zaměřený na zvládání stresu a posilování psychické odolnosti pod vedením lektorek: Hana Vykoupilová a Anita (Anna) Crkalová.

V jednodenním semináři si zmapujete svou situaci a získáte praktické tipy, jak se vyrovnávat se stresem nebo vyhořením. Dozvíte se řadu konkrétních technik a doporučení, které můžete využívat v každodennosti a aktivně trénovat svoji psychickou odolnost.

Praha / 27. března 2024, 9–16 hod. / Více informací a registrace:

www.kdpcr.cz/jak-horet-ale-nevyhoret/praha

Co je to syndrom vyhoření (burn-out syndrom) a proč a jak vzniká; jak můžete syndrom vyhoření rozpoznat u sebe nebo lidí kolem vás; jaké jsou fáze syndromu vyhoření a jak se s nimi vypořádávat; a především – jak můžete syndromu vyhoření předcházet (u sebe nebo lidí ve svém týmu) a rozvíjet svou psychickou odolnost.

